

WEEKBLAD

Nr. 46 18 nov. 1967

35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
Voor België 7 fr.

**VLIEGTUIGEN
VOOR ISRAEL**
pag 6-7

-UDERZO-

Sapperdeflap!

Vijf daverende avonturen van Pipo en zijn vriendjes gratis bij Sunil. Ze zijn er allemaal: die dikke taartjessnoeper van een Dikke Deur, meneertje-peertje Japio met zijn roze varkensvriendje, Klukkluk de grootste misschietkampioen van de hele wereld, Mammaloe, Petra en een stel geheimzinnige woestijn-arabieren.

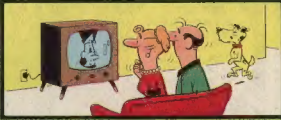
Vijf spannende avonturen

CADEAU BIJ

Sunil

In PEP 33 stond een artikel over de Boemerang. Bij dit artikel stonden geen verdere gegevens. Voor lezers die er prijs op stellen, volgen ze hier: De toestellen getekend door Thijs Postma beken tot het 4de squadron R.A.A.F. en hebben de letters BF als registratie. Het 4de squadron droeg de letters QE en had een wit staartstuk, het topje van de staart was blauw. Technische gegevens van de Boemerang CA-13: motor: 1200 pk Pratt & Whitney Twin-Wasp; snelheid: max. 300 m.p.h.; vliegbereik: 990 mijl; bewapening: twee 30-mm-kanonnen en vier 303-machinegeweren. Ook kon een 500 lb. bom worden meegenomen, als de droptank niet gevuld was. Dit toestel heeft niet alleen boven Australië gevlogen, maar ook boven Nieuw-Guinea, de Salomons Eilanden en Borneo. L. Verduyn Lunel, Bergen op Zoom

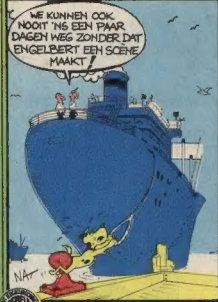
Het woord HIP, dat nu zo'n beetje het woord is, bestaat — voor degenen die het nog niet weten — al 15 jaar. Want namelijk in 1952 schreef een Engelse schrijver (ik weet niet hoe die heet) een boek waarin het woord HIP voorkwam in dezelfde betekenis als nu. Dus wie zegt „ik ben hip en bij de tijd“ loopt vijftien jaar achter. En al die jongens met dat lange haar is ook niets, ik zeg maar zo: als het niet IN je hoofd zit moet het er maar aan hangen...! Pieter Trost, Rotterdam-Kralingen

Ik vind PEP het beste weekblad en ik hoop dat het zo blijft. Ik heb acht maanden in het Juliana-kinderziekenhuis gelegen en daar hadden ze allemaal PEPs, een stapel van twee decimeter hoog. Ik heb ze allemaal gelezen, ze waren geweldig! Bert Klekne, Den Haag

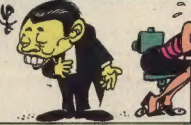
SERIEUS

Wij hebben een grote organisatie die B.O.S. heet. Het is een goede degelijke organisatie die erg serieus is. Alleen leden van 12 jaar en ouder mogen lid worden. Liefst moet je in Rotterdam of omstreken wonen. Maar ook leden uit de rest van het land zijn welkom. Je krijgt goed loon! Verder wenst de B.O.S.-organisatie PEP veel geluk met zijn loopbaan. Reacties van andere clubs zijn zeer welkom. Elke reactie, vraag of aanmelding moet gericht worden aan J. Slot, Eisenoord 45, Rotterdam

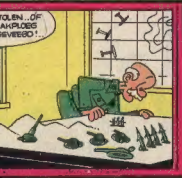
STRIPS	pag.
Blueberry	4-5
Tangy	6-7
Madeira	8-9
Olivier Bl.	18
Blake	14-15
Inogoeedh	18-21
Asterix	22-28
Vidocoq	24-25
Arendsoog	26-27
Vallant	28-29
Luke	30-31
REPORTAGES	
Eddy Merckx	10-11
De vrekers van Zandvoort	12
PEP-show	16-17

Uit de prospectus van een groot hotel in Tokio: 'Voor de gasten staat in de receptie een bekwame tolk ter beschikking. Verder spreekt 50 procent van ons personeel minstens één taal.'

Uit een sollicitatiebrief: „Ik kan ook stenograferen, alleen duurt het opnemen van een brief dan wat langer.“

PEP. Uitgave van De Geillustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementenprijs voor Nederland 35 cent per week of 14,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en modelingen van abonnementen: 020-12 97 85. Girechbetaling in de U het blad per post onder adresband ontvangst, op postgirorekening 330021 van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederoverkeer) aan PEP, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. Verdelers van België: N. V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, telefoon 38.23.80. Prijs per nummer: 7,— F. Franco per post. Per kwartaal 91,— F. per half jaar 182,— F. per jaar 364,— F. te voldoen op P.R. 834.05 van N.V. TUM - Antwerpen. Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

LUITENANT BLUEBERRY

Tijdens zijn tocht naar Tucson stuit luitenant Blueberry op een groep Navajo's. Met een brutale list weet hij aan zijn belagers te ontsnappen, waarna de weg naar Tucson voor hem open ligt. Slechts de eindeloze, moordende woestijn scheidt hem nog van zijn reisdooel...

DEF! IK GELOOF WEL DAT WE VER GE-NOEG ZIJN OM 'T WAT KALMER AAN TE DOEN! ZOLANS IK IN DE CANYON RIJD, LAAT IK GEEN SPOREN ACHTER! .....

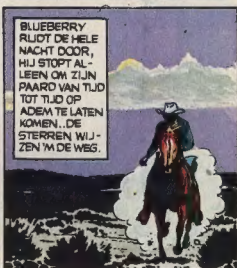
LATER ...

HE! DAT IS BOFFEN! ALS IK OVER DIE PLATTE ROTTS DE CANYON UITGA, IS 'T EEN KNAFFE INDIAN DIE MIJN GROOT VINDT!

NOG EVEN EN HET IS DONKER! DAN KAN IK ME WEER IN DE OPEN VLAKE WAGEN! ...

BEST MOGELIJK DAT DE NAVAJO'S ME VOLGEN, MAAR ZE KOMEN ER NOOT ACHTER WAAR IK UIT DE CANYON BEN GEGAAN!

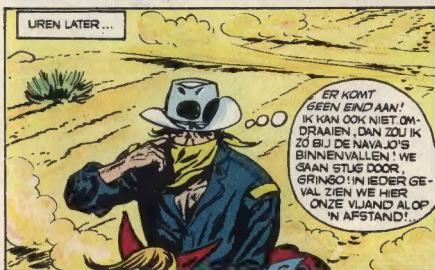

BLUEBERRY RIJDT DE HELE NACHT DOOR, HI STOPT AL LEEN OM ZIJN PAARD VAN TIJD TOT TIJD OP ADEM TE LATEN KOMEN...DE STERREN WIJZEN 'M DE WEG.

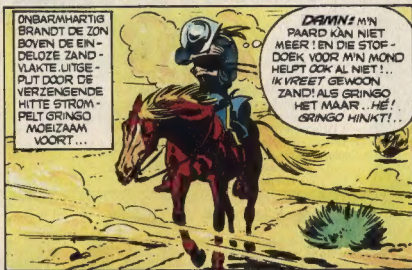
EN DE VOLGENDE MORGEN ...

HELL!...DE WOESTIJN! HEB IK ME VANNACHT TOCH IN DE RICHTING VER-GIST! NOU JA, ZO SNIJD IK WEL 'N STUK AF! AL IS HET 'N HELE LAP OM OVER TE RIJDEN! EN WAAR MOET IK DE NACHT DOOR-BRENGEN? ..

UREN LATER ...

ER KOMT GEEN EIND AAN! IK KAN OOK NIET OM-DRAAIEN, DAN ZOU IK ZO BIJ DE NAVAJO'S BINNENVALLLEN! WE GAAN STUG DOOR, GRINGO! IN IEDER GE-VAL ZIEN WE HIER ONZE VIJAND AL OP 'N AFSTAND!

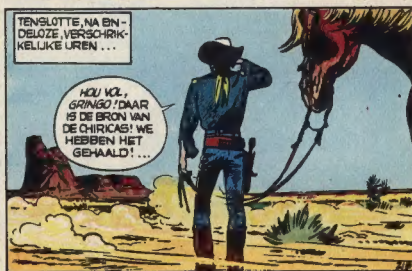
ONBARMHARTIG BRANDT DE ZON BOVEN DE EIN-DELOZE ZAND-VLAKE. UITGE-PUT DOOR DE VERZENGENDE HITTE STROM-PELT GRINGO MOEIZAAM VOORT ...

DAMN! M'N PAARD KAN NIET MEER! EN DIE STOF-DOEK VOOR M'N MOND HELPT OOK AL NIET! IK VREET GEWOON ZAND! ALS GRINGO HET MAAR...HE! GRINGO HINKT! ..

GESCHROKKEN KLUMT BLUE-BERRY UIT HET ZADEL...HIJ ZET DE MARTEL-SANGS TE VOET VOORT... ..

WAT EEN ELLLENDE! EN GEEN DRUPPEL TE DRINKEN! ALS IK DE BRON VAN DE CHIRICAS MAAR HAAL! NOS 'N GELUK DAT ER GEEN NAVAJO'S IN DE BUURT ZIJN! ...

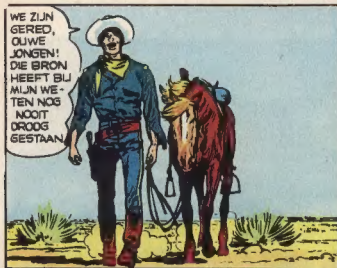

TENSLLOTTE, NA EN-DELOZE, VERSCHRIK-KELIKE UREN ...

HOU VOL, GRINGO! DAAR IS DE BRON VAN DE CHIRICAS! WE HEBBEN HET GEHAALD! ...

STORM OVER 'T WESTEN

WE ZIJN
GERED,
OLIVE
JONGEN!
DIE BRON
HEEFT BIJ
MIJN WE-
TEN NOG
NOOIT
DROOG
GESTAAN.

HET WATER!
IK HOOR HET
MURMELEN! NOU
IS 'T LEED
GELEDEN,
GRINGO!

ALS... ALS IK ERVAN DRINK,
BEN IK VERKOCHT... MAAR
ALS IK HIER BIJF, **MOET**
ALS IK DRINKEN...! IK STERF
VAN DE DORST! ...

MAAR BLUEBERRY
STAAT BEN AFSRIJ -
SILLIKE VERRAS -
SING TE WACHTEN.

OOH! DANN!
GIEKEN! DE BRON
IS VERGIFTIGD!!
DIE ELLENDESE APACHEN
HEBBEN ER 'N DOOKE
KOEI IN GEGOOD! DE
BLOEDHONDEN!

WE MOETEN
HIER WES... NAAR
DE RIO SANTA
CRUZ!... WEER DOOR
DIE HELSE WOES-
TIJN... ALS IK NIETS
TE DRINKEN VIND,
DAN... IK... IK KAN
NIET MEER... EEN
DRUPPEL WATER.
WATER!...

OOH! GRINGO!

GRINGO!...
OLIVE JONGEN!...
HIJ... HIJ STAAT NIET
MEER OP! HIJ GAAT
DOOD!

VAARWEL,
MIJN VRIEND!
MAAR IK
ZWEER JE
DAT DIE
ROOIE HON-
DEN HIER-
VOOR ZUL-
LEN BOETEN!

PAW

1967 Editions Dargaud

MICK TANGY

VLEIETUIGEN

TEKST: J.M. Charlier
GETEKEND DOOR A. Uderzo

Lavendure breekt door de geluidsbarrière en luidt aldus een nieuw avontuur in...

VOOR ISRAËL

INTUSSEN...

WORDT VERVOLGD

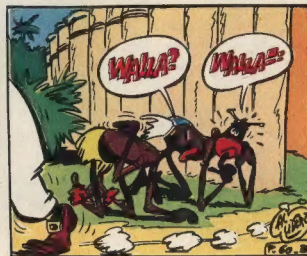
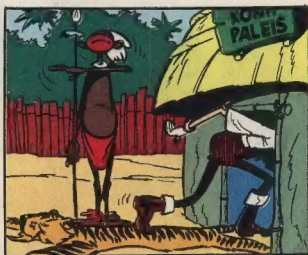
MATJE MADEIRA EN

door UDERZO en 605CINNY

DE

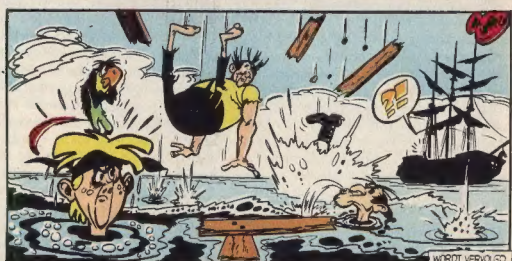
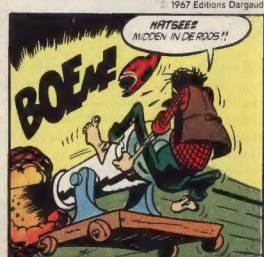
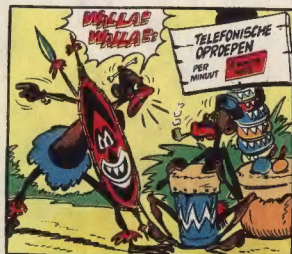
Matje Madeira, zijn bemanning en August Valewater zijn bij een stel

PURPEREN PIRAAT

kannibalen terecht gekomen. Ze worden op het nippertje uit de kookpotten gered, doordat de wilden ontdekken dat de papegaai kan praten...

© 1967 Editions Dargaud

▲ Anquetin en Merckx: de Franse coryfee die alles won behalve een wereldkampioenschap, en de nieuwe Belgische wieleroorkoning, die een grandioos seizoen belooft met een regenboogtrui.

EDDY MERCKX

Jan Janssen is een vedette. Sterk, intelligent, wilskrachtig. Een tweede regenboogtrui zou niet misstaan. In Heerlen deed hij een greep naar de macht. Het werd een magistrale misgreep. Luttele centimeters kwam hij te kort. In een lange sprint werd hij voorbijgestreefd door de coureur die geen vedette, maar een supervedette wil zijn.

Enkele dagen nadat Eddy Merckx in Heerlen de regenboogtrui over de hoekige schouders had gewrongen, ontving hij een waar vorstelijk geschenk. Een cadeau waarmee tot dan toe alleen de grote Rik van Steenberghe was verblijd. En die kreeg het om het loodzware afscheid enigszins te verlichten. Maar de autobouwenfirma uit Antwerpen bezorgde de nog „razend actieve“ Merckx de verrassing louter uit dank voor de wereldtitel die hij op zondag 3 september met een voorsprong van een neuslengte op Jan Janssen veroverde. Op de hem — kort nadien — aangeleverde cheque stond nl. te lezen dat op Sardinië voor niemandal een lap bouwgrond van 5000 vierkante meter zijn eigendom was geworden.

Dat kostelijke „presentie“ kreeg hij nog niet in 1964, toen de dan 19-jarige Eddy Merckx voor de eerste maal wereldkampioen werd. Het melkwitte triolet met de opgenaaidde regenboog verdiende hij desdies in het Franse Salanches bij de amateurs. Die prestatie, hoe groots ook, prikkelde lang niet zo de verbeelding als dezelfde krachtexplosie van een beroepsrenner.

Dat weekeinde, drie jaar geleden, klonk dan ook alom de bewondering voor de Nederlandse „wieleroorkoning“ Jan Janssen, wiens titel die van het „amateurje“ Merckx geheel overschaduwde. Toch besefte Jan Janssen toen al dat de nog jonge, slanke Belg snel tot een gelijkwaardige, misschien wel sterkere tegenstander zou kunnen uitgroeien.

Vóór die late zomerdag in 1964 durfden slechts weinigen Eddy Merckx een goudkleurige toekomst als coureur te voorspellen. Zijn moeder, van wie Eddy de geelste trekken overnam, en zijn vader Jules, die in Sint-Pieter-Woluwe (een voorstadje van Brussel) een dorps supermarkt dreef, bekeken in den beginne Eddy's hobby met wantrouwen. Fietsen wilde hij, leren liever niet meer. Na de paasvakantie in 1963 vertikte hij het terug te keren naar het gymnasium, waarop hij tot de uitblikkers van de derde klas behoorde. Zijn pa strubbelde merkwaardigerwijs slechts kort tegen. Voelde hij toen al intuïtief aan tot welk een beroemdheid zijn zoon zich zou ontwikkelen?

Jules Merckx hoorde korte tijd nadien de

heldendaden van zijn zoon met een glimlach aan. Zijn vriend, een arts, had hem inmiddels voldoende gerustgesteld. De dokter had Eddy grondig en langdurig onderzocht en was tijdens die „studieeris“ tot een verrassende ontdekking gekomen. Eddy's hart tikte in rust slechts 36 tot 37 slagen per minuut. Een dergelijk lage „score“ hadden ook de wielereuzen Fausto Coppi en Bartali en de onvermoebare lange-afstandsloper Zatopek. Atleten met zulk een traag kloppend hart raken veel minder gauw uitgeput, volbrengen gemakkelijker zware inspanningen.

Dit jaar bewees Eddy Merckx (17 juni 1945 in Meensel-Kiezegem geboren) dat hij dikwijls tot meer in staat is dan de concurrentie. Spelenderwijs waaie hij voor de tweede achtereenvolgende maal de „primavera“ Milaan-San Remo, „pakte“ Gent-Wevelghem, de Waalse Pijl en nog wat prijzen van lagere waarde. Maar de ongenaakbare vorm schrompelde langzaam ineen. In de slotgevechten van de Ronde van Italië, waarin hij zijn talenten als klimmer wilde aantoonen, voelde hij de krachten wegvloeien. Felice Gimondi dreunde hem, zij

Merckx, de krachtpauser, schuwt de strijd niet! In kopgroep of peloton, steeds rijdt hij waar de klappen vallen en uitgedaald worden.

Merckx voert de kopgroep langs de tienduizenden belangstellenden bij het wereldkampioenschap in Heerlen. Linksachter Jos van der Vlieten, die als vijfde zou eindigen, maar later wegens het gebruik van stimulerende middelen uit de uitdaging werd geschrapt.

het moeizaam, knock-out. Eddy Merckx, door schade en schande wijzer geworden, meed de Tour de France om uitgerust en aangesterkt revanche te kunnen nemen in het wereldtoernooi. Zijn wraak bleek, daar in de wonderige dalen rondom Heerlen, inderdaad zoet. Maar wat zijn nu je plannen, Eddy Merckx? vraagt welierninnend Europa zich af. Vele Fransen geloven hoe dan ook dat het Merckxisme jaren zal voortduren. Belgen pronken met de nieuwe keizer, van wie wordt verwacht dat hij de versleten Rik van Looy in daden zal overtreffen. Toch valt hier en daar een somber geluidje op te vangen: voorzichtig ge worden van sceptici, die in Merckx natuurlijk ook de grote vedette zien, maar die de ogen niet sluiten voor de zwakheden van de Vlaming.

Jacques Anquetin, toch waarlijk een renner die kan en mag oordelen, drukte zich zo uit: „Merckx is een veelzijdig renner. Hij zal zeker alle klassiekers kunnen beheersen. Maar er dreigt een gevaar voor hem. Merckx zal, door steeds maar weer eendagskoersen te winnen, het ritme van grote ronden, zoals de Giro en de Tour de France, niet meer kunnen vinden.“ Eddy Merckx zelf koestert een mysterieuze angst voor „monumenten“ als de Ronde van Frankrijk. Hij heeft het voornemen volgend jaar in te schrijven, maar kort na de wereldkampioenschappen strooide hij de eerste twiifel uit. „De Tour is nog steeds een groot waagstuk voor mij“, liet hij zich ontvallen. „Eens doe ik mee, maar echt, ik weet nog niet wanneer.“

De vrij bleke en wat terughoudende Eddy Merckx, die dit winterseizoen samen met Patrick Sercu of Peter Post (in Amsterdam?) een drietal zesdaagse wil meemaken, kent zichzelf te goed om zich in domme avonturen te storten.

De startvlug valt voor Jan Bastiaan met zijn 850 cc Avenger. Kawasaki neemt wraak...

HOE HARD HET GING

1-uurrecord	
119 km/u -	119,386 km
3-uurrecord	
116 km/u -	347,877 km
6-uurrecord	
118 km/u -	706,098 km
12-uurrecord	
118 km/u -	1417,526 km
24-uurrecord	
115 km/u -	2752,137 km

Pitstop! Na 29 ronden is het uur om, de tank leeg en de rijder bkt af. Binnen 45 seconden spult de volgende renner weer langs de tribunes. Dan is de olie- en benzinetank weer bijgevuld, de ketting gesmeerd en gespannen, en de achterwielvering afgesteld.

DE WREKEIRS VAN ZANDVOORT

Jan Dekker, de snelste van de drie, dwijt zijn machine uit de pit, op weg naar de eerstvolgende Tarsanocht. Op weg ook naar nieuwe snelheidsrecords.

De strijd is gestreden, de strijd is gewonnen. Kawasaki heeft niet verslaagd, de „Wreker“ heeft toegelagen. Vierentwintig eindeloze, vermoeiende uren lang heeft de motor op topsnelheid over het circuit gejaagd, betrouwbaar, zeker van zijn zaak. Het record is gevestigd.

Acht heer reeds hebben Nederlandse topcoureurs geprobeerd het nationale 24-uurrecord voor standaardmotorfietsen op hun naam te brengen.

Acht heer mislukte de poging, doordat de drie ervaren en geharde renners toch niet opgewaasden bleken te zijn tegen de fronthende invloed van afnemende concentratie en toenemende vermoedheid en doordat de steeds loerende pechduivel heer op heer onbarmhartig toesloeg.

Zoiets wakkerde de wraaklust aan. En welke machine zou beter als wreker kunnen optreden dan de sneltste tweestaht-standaardmotor in Nederland, de 350 cc/Kawasaki-tweepitter met olie-injectie die de naam Avenger (is: wreker) op zijn visitekaartje heeft staan! Deze zomer deed de Avenger zijn naam eer aan.

Op 12 juli, acht uur 's morgens, drukte de laconieke, broodmagere Jan Bastiaan het voorwiel van de Kawasaki over de startstreep van het circuit van Zandvoort.

Nagestaard door zijn teamgenoten Jan Dekker en Rob Noorlander, mecaniciens, baancommissari sen, tijdwaarnemers, spuitkasten en badgasten, sloof Jan Bastiaan voor de eerste maal langs de lege tribunes, op weg naar de verlaten Larzanocht, terugschakelend voor de eerste Hunzerug en fel accelererend het stille bos in, waar de lichtval zo verraderlijk is. Eer uur lang zou hij alleen zijn met zijn machine. Slechts het wittende helmgras,

enkele opgeschrikte duwnkontijntjes en de helpers in de pits waren zijn supporters. Na een uur zou hij worden afgesteld door Jan Dekker, die op zijn beurt de Wreker in de vertrouwde handen zou geven van de onverstoorbare Rob Noorlander.

Tervrijf de brandende zon zijn baan beschreef langs de strakblauwe hemel, joegen de rijders hun machine over het zinderende asfalt van het circuit van Zandvoort. Met de wijzer van de torenteller constant op 7200 toeren per minuut werden, met rondetijden van gemiddeld 2,02 minuten, alle bestaande records omver gereden.

Maar dan valt het nachtelijk duister in. Rob Noorlander ontsteekt als eerste zijn koplamp en jaagt als een spookverschijning achter een geel-witte stralenbundel aan. Met angstwekkende precisie en ware doodswaachting doorklieven de mannen de inktzwarte nacht. Zo snel word gereden, zo scherp word gestuurd, dat argeloos overstekende kontijnen en onvoorzichtige fasanten ten offer vallen aan de rondwentelende wielen van de op wraak beluste Avenger.

Niets kan de machine op zijn recordjacht stuiten. En als de volgende dag om 8 uur 's morgens de wijzer van de klok zijn tweede omloop heeft voltooid, zijn 656 eenzame en monotone ronden gedaan met een gemiddelde snelheid van 115 km/uur. Een afstand van 2752,137 kilometer! De „Wreker“ heeft gesproken!

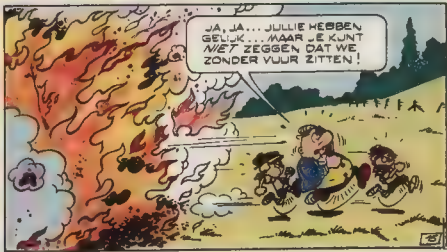
Met het wulvende helmgras als enige supporter tjt Jan Dekker naar de snelste rondetijd van het etmaal, 1,58,8 min., met een gemiddelde liefst van 127,591 km/uur.

OLIVIER BLUNDER

door GREG

BLAKE EN MORTIMER IN

De bewoners van Poseidopolis worden door de Heilige Gong gearmeerd. De koning van de Atlanten ontbiedt
Magon om hem de vrees van zijn hand aan zijn

HET RAADSEL

HET DREUNEN VAN DE HEILIGE GONG DRINGT DOOR TOT POSEIDOPOLIS, DE BEDRENGDE HOOFDSTAD VAN DE ATLANTEN... NIEMAND WET, DRIESIE WAT ER AAN DE HAND IS, MAAR ER WORDT ONMIDDELIJK ALARM GESLAGEN... MAGON, DE VERRADER, PROBEERT DE FEITEN TE VERDRAAIEN...

IK ZIE GEEN ANDERE VERKLARING! DE GONG IS NATUURLIJK GEWOON GEVALLEN OMDAT DE KOORDEN VERSLETEN ZIJN!

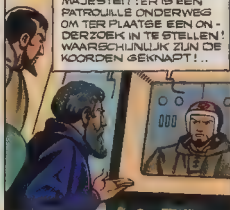
MISSCHIEN HEB JE GEELIJK OMESARA KAN ONS VERTELLEN WAT ER GAANDE IS...

EVEN LATER VERSCHIJNT PHOKIS, DE COMMANDANT VAN OMESARA, OP HET SCHERM...

PHOKIS: 'WAT GEBEURT ER...'

IK WET HET NOS NIET, MAJESTEIT! ER IS EEN PATROUILLE ONDERWEG OM TER PLAAATSE EEN ONDERZOEK IN TE STELLEN! WAARSCHIJNLIJK ZIJN DE KOORDEN GEKNAPT!...

OP DAT MOMENT KOMT DE SPHEROE VAN IKAROS BOVEN OMESARA AAN...

ALARM! WE ZIJN VERRADEN! DE BARBAREN VALLEN AAN!...

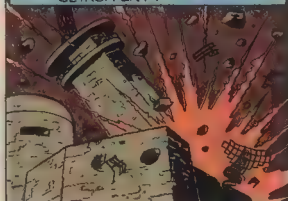
BARBAREN

DE GESCHRIKKEN COMMANDANT VERSCHIJNT WEER OP HET SCHERM...

MAJESTEIT, HET IS ONGELOOFLIJK! DE BARBAREN ZIJN DE GROTE POORT DOOR! WE ZIJN VERRADEN!... DE BARBAREN VALLEN AAN!...

PHOKIS KRIJST GEEN KANS ZIJN NOODLOT. TEGE BLOOR HAP VERDER OVER TE BRENGEN... HET ZENDSTATION WORDT GETROFFEN...

HET SCHERM WORDT ONMIDDELIJK ZWART.....

PHOKIS IS GOK! IK GELOOF NIET DAT...

GENOEG! VERZAMEL DE TROEFEN! IK ZAL DE HOGE RAAD BLIJVEN ROEPEN! GA NU!

INMIDDELS IS DE SITUATIE IN OMESARA ONHOUDBAAR GEWORDEN... PHOKIS IS GEENODDZAAKT DE VESTING TE VERLATEN EN NAAR DE HOOFDSTAD TERUG TE TREKKEN...

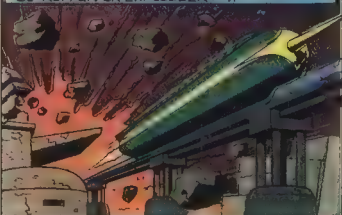
HALLO! HALLO! IEDEREEN NAAR DE MONORAIL! VLUG!.....

ZONDER PANIEK GAAN DE MANSCHAPPEN OP WEG NAAR DE MONORAIL... HET VLUUR VAN DE ONZICHTBARE VJAND MAAKT TIENTALLEN SLACHTOFFERS...

DE MONORAIL HAD GEEN SECONDE LATER MOETEN VERTRIEKEN! HET WAGENNAAL WORDT GETROFFEN EN EXPLODEERT...

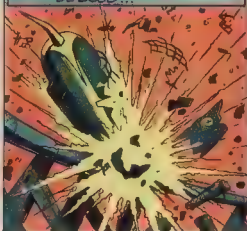
VANUIT HUN SPHEROS ZIEN IKAROS, BLAKE EN MORTIMER HOE HET VLUUR STEEDS NAUWERKEURIGER OP DE MONORAIL GERICHT WORDT. PHOKIS EN ZIJN MANNEN KUNNEN ZICH NIET VERWEREN.....

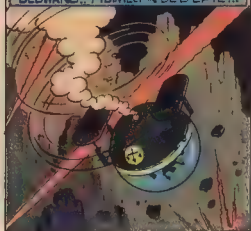
ZE WORDEN AEGESLACHT! EEN VOLTREFFER IS AL VOLDOENDE!

EN WIJ STAAN VOLSLAGEN MACHTELOOS!

HET ONVERMIJDELIJKE GEBEURT. DE MONORAIL WORDT GETROFFEN, HONDERDEN ATLANTEN VINDEN DE DOOD...

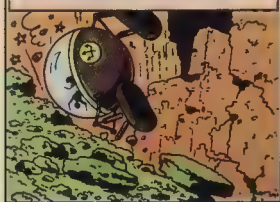

EVEN LATER KRIJST DE SPHEROE VAN DE PRINCE EENSCHANSCHOT... IKAROS HOUDT HET TOEGEL NIET IN BEDWANGS... IT TUMMELT IN DE DEEPTEN...

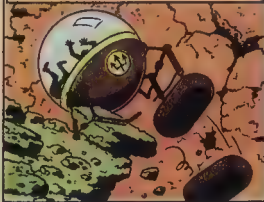

VAN ATLANTIS

OP HET LAATSTE MOMENT WEEFT IKAROS DE SPHEROS VAN RICHTING TE DOEN VERANDEREN. HET TOEGESTEL MAAKT CONTACT MET DE GROND EN ROLT EEN HELLINGS AF...

VLAAG BOVEN EEN AFGROND BLIJFT DE SPHEROS MET EEN VAN ZIJN LANDINGS-
POTEN ACHTER EEN ROTSPUNT
STEKEN...

DE DRIE INZITTENDEN KUNNEN ZICH TERNAU-
WERNOOD UIT HET VERNIELDE TOEGESTEL BE-
VRIJDEN. ZE ZIJN WEER AAN DE DOOD ONTNAFT

DAT HAD BLECHTER KUNNEN AFLOPEN!

NETS GEBOROKEN?

HET GAAT BEST!

DAAR ZITTEN WE DAN! HOE KOMEN WE NU IN POSEIDOPOLIS?!

HIER IN DE BUURT LIGT NOG EEN MONOSPOR: MIS-
SCHIEEN KUNNEN WE DAAR-
LANGS IN POSEIDOPOLIS
KOMEN! MAAR WE MOETEN
WEL OPSCHRIJVEN!...

VOORUIT DAN!

NA EEN KORTE MARS DOOR EEN VERLATEN LANDSCHAP BEREIKEN ZE HET
SPOOR... MONORAILS MET BARBARENKRUIGERS BENUTTEN DE LIJN OM
NAAR POSEIDOPOLIS TE GAAN...

ZIE JE DAT KLEINE GEBOUWTE
LANGS DE LIJN?...

JA?

DAT IS EEN VAN DE
ONDERHOUSGEBOU-
WEN! ALS WE SELUK
HEBBEN, VINNEN WE
DAAR EEN CELEROS!
EEN SNELLE KLEINE
MONORAIL. DIE GE-
BRUIKT WORDT OM BIJ
'N ONSELUK EERSTE
HULP TE BIEDEN...
DIE PROBEREN WE
TE BEMACHTIGEN!...

Wag 7 E. van 1982

VOORZICHTIG NADEREN. ZIE
DE HULPPOST... GELUKKIG
IS ER NIEMAND AAN -
WE ZIGEN!...

AGS OP! DE KON-
VOOIER VAN DE
BARBAREN MO-
GEN ONS NIET ZIEN!

EVEN LATER STAAN ZE VOOR DE
DEUR DIE TOEGANG GEEFT
TOT DE HULPPOST...

IK KRUIS
HEM WEL OPEN!...

IKAROS SLAAST ERIN DE DEUR TE OPENEN!
IN HET GEBOUW BRANDT 'N HELDER LICHT...

KLEREN EN WAPENS!
DAT IS PRACHTS!...

DIT WAS 'N CLANDE-
STEIN WAPENDEPO'

EINDELUK KAN IK DAT APEPAKJE
LITDOEN!

EVEN LATER STAAT HET DRIETAL GEKLEED
EN BEWAPEND GEREED VOOR ACTIE...

IK VOEL ME ALS HERBODEN! DAT PAKJE VAN
DIE TOVENAAR PASTE ME NIET ZO BEST!

WE GAAN METEEN OP PAD! HIER
KUNNEN WE ONTDEKT WORDEN!

WE KOMEN AL!

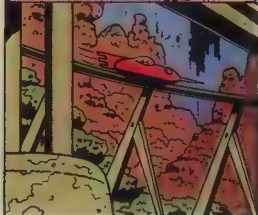
IKAROS LEIDT ZIJN VRIENDEN NAAR EEN
LOODS, WAAR EEN KLEINE MONORAIL GE-
REED STAAT... DE CELEROS DIE HEN NAAR
POSEIDOPOLIS MOET VOEREN...

WE MOETEN TUSSEN TWEE KON-
VOOIEREN DE LIJN OP GAAN! METEEN
NA DE LAATSTE MONORAIL GAAN WIJ!

AKKOORD!

ALLES GAAT VOLGENS PLAN... ZE KOMEN
DE BAAN OP EN FITSEN OP TOEGELIJD
NAAR POSEIDOPOLIS. DE ONSELUKKE
STAD DIE ZICH WANHOPIJ TEGEN DE VER-
RADERS VAN WAGON VERDEPST...

WORDT VERVOLGD

LEEN JONGEWAARD

„Ik ben van mezelf verre van een lollige broek..!“

We vroegen een paar Amsterdamse tv-kijkende jongens of ze Leen Jongewaard kenden:

Japie: „Dat is dat rare kereltje vanne... me ouwe opa enne... Gerrit!“

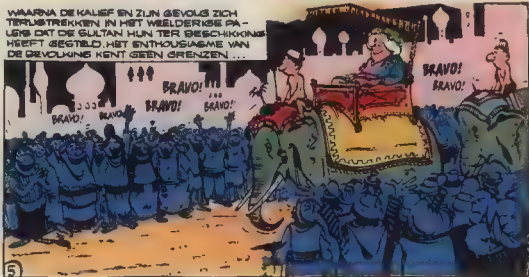
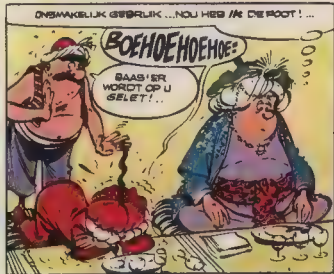
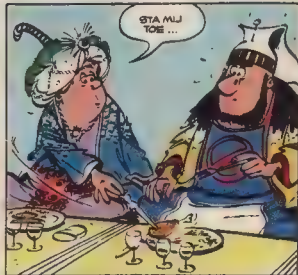
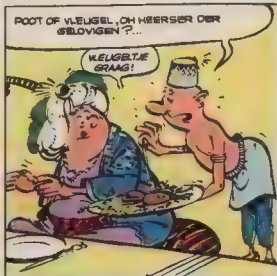
Rijk: „Ik lach me rot om die vent! En die gekke zuster Klivia! Hoe heet ze ook weer... Corrie Brokken geloof ik!“

Zo zien de jonge tv-kijkers hem. Maar wie is de man achter de vrolijke ex-invalide Gerrit, achter de ontroerend bedremmelde opa, of de pratziieke kruidenier Kees in „Heerlijk duurt het langst“? Als we bij hem op bezoek komen, is hij net uit bed en hij staat met verward haar nog wat suf boven aan de donkere trap van z'n huis aan 't Amsterdamse Singel. Twee katten kronkelen om z'n benen. „Wacht even, de telefoon gaat!“ roept hij en hij holt op z'n blote voeten weg. In de woonkamer staan veel bloemen, een roodgelakte stoel op een blauwbetegelde vloer. „Nee meneer, het spijt me! Daar heb ik geen tijd voor! Misschien kan Hetty Blok op uw feest aanwezig zijn!“ roept Leen haastig door de telefoon. „Wat zegt u? Oh, maar die is heus veel leuker dan ik! Ik ben zelf verre van een lollige broek! Nou niet dat ik zo doodernstig ben, maar ik ben echt geen lachinstrument!“ Als hij na een poosje ophangt, roept hij zenuwachtig: „Zo gaat 't nou de hele dag door! Of ik reclame wil maken voor de een of andere firma, of ik Sinterklaas wil begroeten, je maakt de gekste dingen mee! Wil je koffie?“ Als hij in de keuken koffie zet, roept hij: „De mensen snappen nooit hoe druk ik 't heb! Ik doe cabaret, toneel, ik speel in musicals, ik maak platen... door die veelzijdigheid heb je geen moment rust!“ Hij wil nog wat zeggen, maar de telefoon gaat. Weer hollen de blote voeten van Leen over de blauwe tegels: „Nee meneer! Echt niet!“ Er volgt een gesprek dat lijkt op het vorige. Hij kijkt vermoed als hij heeft opgehangen en naar de keuken holt waar het water staat te koken: „Ik was nog heel jong toen ik al naar het toneel verlangde, maar de oorlog brak uit en er was geen tijd om aan rages mee te doen, zoals je tegenwoordig doet als je jong bent. Maar toen de oorlog voorbij was, ben ik meteen in een cabaret gegaan, met Adèle Bloemendaal!“ De kranten schreeven heel gunstig over de jonge cabaretiër, maar dat was nog niet voldoende om Leen voorgoed een vaste plaats op de planken te geven. Hij werkte talloze baantjes af, als kelner, boekbinder, fabrieksarbeider en jeugdleider in de Jordaan. „Maar ik droomde van niets anders dan van 't toneel.“ zegt

Leen en ook hier kroop 't bloed waar 't niet gaan kon: „Ik ging kleine rollen spelen bij toneelgroep Puck en daarna kwamen de tv-rollen los!“ Iedereen kent Filijpe de tovenaarsleerling nog wel, die met Piet Agoras in 't bos woonde. „Filp was een vervelend kereltje, zonder humor!“ zegt Leen. „Gerrit ult Ja zuster nee zuster heeft veel meer karakter!“ Hij verzet een bloemenvaas omdat er een roos in m'n koffie bungelt, de twee katten mauwen om aangehaald te worden. „Ik heb er maar één bij de hand.“ roept Leen terwijl hij met zijn lepel in zijn koffie roert: „Mag wel effe zo vlug, hè? Heb je m'n nieuwe LP gehoord?“ LEEN ALLEEN leet de plaat, met liedjes van Michel v. d. Plas, Mies Bouhuys e.a. Natuurlijk ook een liedje van Annie Schmidt, de schrijfster van „Heerlijk duurt het langst“ en „Ja zuster nee zuster“. „Zij en Guus Vleugel zijn op het ogenblik de beste tekstscheijvers van ons land.“ vindt Leen Jongewaard. Hij zet gesukkerde gomballetjes op tafel en gaat met z'n hand door z'n nog altijd verwarde blonde spriethaar. Buiten zingt iemand: „Als ik toch 'ns rijk was...“ Ik vraag hem wat hij zou doen als hij rijk was. Daar denkt hij diep over na. Tenslotte antwoordt hij: „Ik denk dat ik een grote wereldreis zou maken en daarna... daarna kocht ik dan een theaterje in Amsterdam, waar ik allemaal fijne dingen op het toneel zou brengen!“ Op 't ogenblik is hij weer lid van de toneelgroep Centrum. Hij speelt voor kamerheer in een wat hij noemt luguber, satirisch bijspel. „Ik heb veel serieuze rollen gespeeld: een achterlijke jongen, of iemand die doodgeschoten wordt. De mensen denken steeds maar dat ik zo'n lollige ben, maar ik ben alleen leuk als 't in m'n tekst staat!“ Hij springt op om de telefoon aan te nemen, tegelijkertijd wordt er aan de voordeur gebeld. Na veel gehol beantwoordt hij zijn laatste vraag: „Wat is uw liefste vraag?“ Hij zegt: „Ik zou niet eenzaam willen zijn.“ Nu kun je goed zien dat hij veertig is en in z'n drukke leven te weinig rust krijgt. Hij springt weer op om de kat uit de keuken te halen waar hij op de nanrecht is gesprongen. „Dag Gerrit! Dag Opa! Dag Kees! Succes verder!“

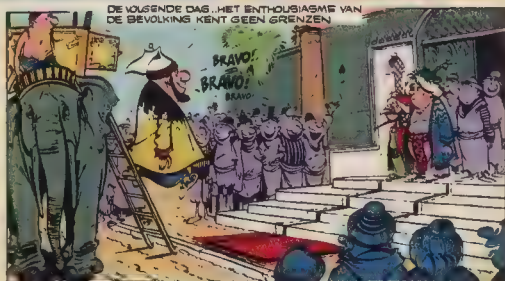
HET STAATSBANKIET I EEN FESTIJN ALS UIT DUIZEND-EN-EEN-NACHT..

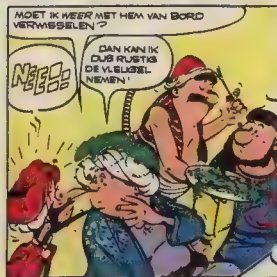
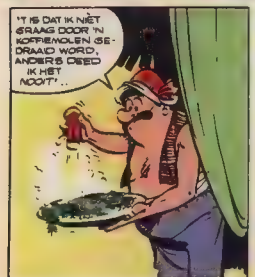
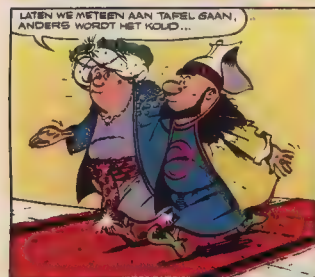

STAATSIEBEZOEK

DOOR
GOSCINNY
TABARY

HET MAAL WEEST IN ALLE OPZICHTEN OP TEGEN DAT VAN DE VORIGE AVOND...

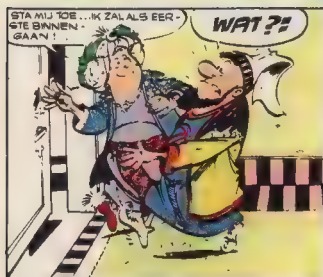
GROOTVIZIER IZNOGOEDH HET

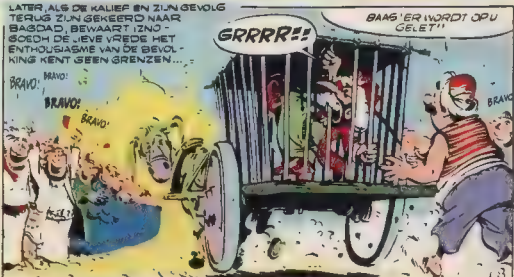
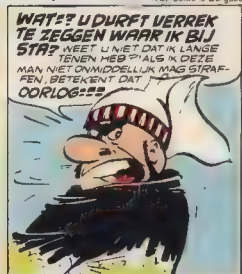

STAATSIEBEZOEK

DOOR
GOSCINNY
EN
TABARY

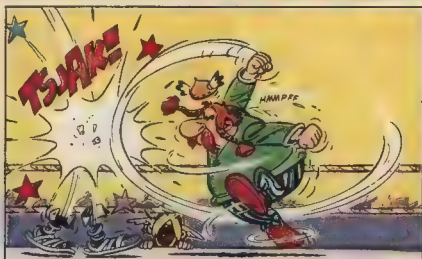
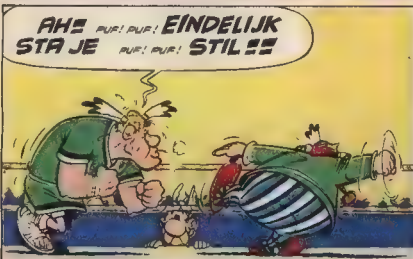
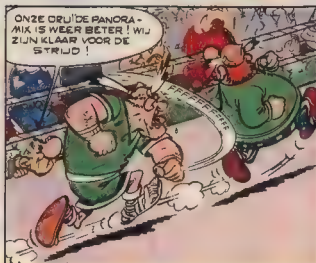
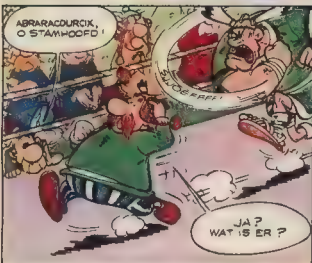
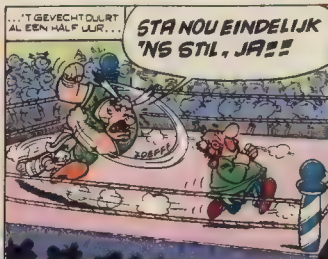

1967 Editions Dargaud

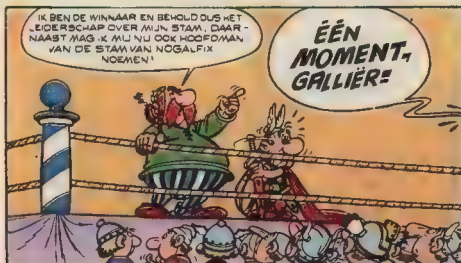

Asterix

en de kampioen

AVONTUREN VAN

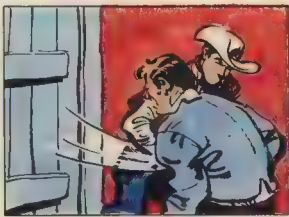
Vidocq

François Vidocq weet dat er een aanslag op Napoleon gepland zal worden. Hij is de enige die de keizer kan redden, maar de listen van de kat en de omstandigheden werken hem dusdanig tegen, dat er voor Napoleon weinig hoop meer lijkt te zijn.

ARENDSSOOG

Arendsoog gaat op zoek naar zijn vee, dat hem na een brutale overval door gewetenloze vee-dieven is

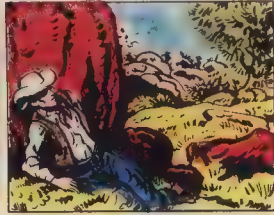
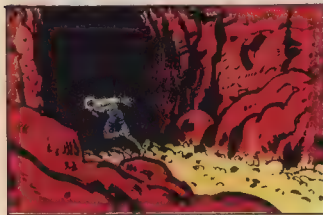
Er verstreek een uur... en nog een uur. Arendsoog had het zich gemakkelijk gemaakt in een hoek van de 'cel'. Een onderzoek had uitgewezen dat hij aan ontspanning niet hoefde te denken. De muren waren stevig en hij werd om de tien minuten door de bewakers gecontroleerd. Het was al achter in de middag toen de deur voor de zoveelste maal geopend werd. „Kom eruit!“ Arendsoog kwam langzaam overeind. „Doe je armen op de rug!“ klonk het volgende bevel. Arendsoog deed alsof hij gehoorzaamde. Een van de bewakers liep om hem heen, de ander hield hem onder schot. Het ging nu om leven of dood, wist Arendsoog. Toen het touw zijn polsen raakte, liet hij zich naar achteren vallen. ... Zijn laars schoot omhoog. ...

De revolver vloog tegen het plafond. Arendsoog was alweer op de been. De kerels waren maar heel even uit het veld geslagen en hij moest daar gebruik van maken. De man die hem had moeten boeien, maakte zich al klaar voor de aanval. Arendsoog haalde uit. Zijn tegenstander schoot achteruit de donkere cel in. Razendsnel trapte Arendsoog de deur dicht. Nummer twee had zich inmiddels ook hersteld en wierp zich op Arendsoog. Arendsoogs vuist raakte hem in de maagstreek. Met een kreet van pijn klapte de kerel dubbel. De deur van de cel werd voorzichtig opengedaan. ... Arendsoog greep de knop, trok de deur open en zwipte hem daarin met alle kracht weer dicht. Aan de andere kant klonk een diepe zucht. Toen werd het stil.

De andere kerel was inmiddels overeind gekomen. Arendsoog bukte zich snel en greep de revolver die op de grond lag. Hij haalde uit. Zonder een klap te geven zakte de man in elkaar. Arendsoog stak het wapen in de holster. Een blik in de cel overtuigde hem ervan dat ook de andere man voorlopig onschadelijk was. De klap met de deur was goed aangekomen! Terwijl hij naar de voordeur van het gebouwje liep, drong het tot hem door dat hij geluk had gehad. Uit de andere vertrekken was niemand op het lawaai afgekomen. Even later werd hem duidelijk waarom. Toen hij de buitendeur op een kier opende, zag hij de manschappen aangehouden staan op de open plaats. De 'generaal' liep ongeduldig op de komst van de gevangene te wachten.

Onhoorbaar deed hij de deur weer dicht. Aan deze kant was ontsnappen onmogelijk. Achter hem was een andere deur. Hij deed hem open. Het vertrek erachter was leeg! Hoog in de muren waren luiken aangebracht, die wij openstonden. Arendsoog stapte op een van de houten britsen, trok zich op en slingerde zijn benen over de rand. Even later liet hij zich aan de andere kant zakken. Hij bleef staan en luisterde ingespannen. Hij hoorde de 'generaal' bevel geven de gevangene 'binnen tien seconden' hier te brengen. Arendsoog sprintte naar de bergwand, waarbij hij er wel voor zorgde dat het gebouwje tussen hem en de mannen bleef. Nog twintig meter scheide hem van de reddende begroeiing aan de voet van de helling

Er was geen tijd te verliezen. Reeds werd de achtervolging ingezet. Arendsoog haalde diep adem. Tweehonderd meter verder was de tunnel. ... In een recordtijd legde hij de afstand af die hem scheide van de volgende dekking. PANG! PANG! De kogels sloegen splinters van de rotswand naast hem. Achter een rotsblok maakte hij zich gereed voor de volgende sprong. Hij vuurde tweemaal in de richting van de soldaten, in de hoop hun opmars even te vertragen. Het was plotseling of de hel losbrak. Vijftig zestienvoelers brakten vuur. Arendsoog bevond zich echter allang niet meer op de plaats waar de kogels insloegen. Hij kon de donkere opening van de tunnel al zien. Tien meter. ... Tien meter over volkomen open terrein. ...

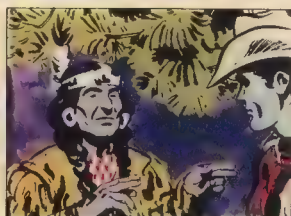
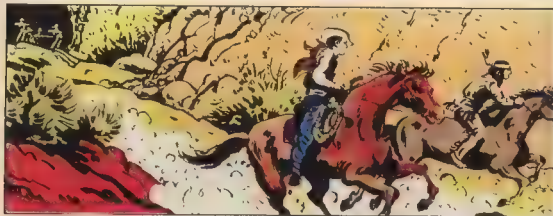
Toen gebeurde er iets onverwachts. ... Terwijl Arendsoog krachten en moed verzamelde voor de laatste sprint, klonken schoten vanuit de tunnel. ... De soldaten hadden zich laten vallen en zochten dekking. Arendsoog begreep dat het nu of nooit was. Razendsnel kwam hij overeind en hij rende naar de tunnel. De laatste meters legde hij in 'duikvlucht'. Toen hij in de veilige tunnel overeind kwam, klonk de bekende stem van Witte Veder. „Jij verder lopen! Lightfeet wachten!“ De Indiaan moest als een razende gereden hebben en in het holst van de nacht vertrokken zijn. Enfin, er was nu geen tijd voor vragen en uitleg. Hij holde door de tunnel naar de uitgang. Witte Veder loste nog een paar schoten en kwam dan snel achter hem aan.

EN DE WRAAK VAN GRISSOM

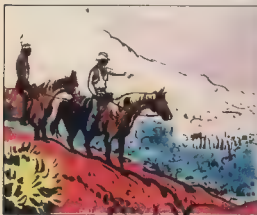
DOOR
P. NOWEE
MET TEKENINGEN
VAN **KHING.**

ontstolen. Zijn onderzoek brengt hem zowel bij zijn verdwenen koesen als in de macht van de bandieten. . .

Bij de uitgang van de tunnel stond Lightfoot naast Witte Veders paard. Arendsoog slingerde zich in het zadel. In een wilde galop gingen onze vrienden ervandoor. In een flits zag Arendsoog twee geboeide mannen liggen. De wachtposten die door zijn vriend buiten gevecht gesteld waren! Toen de soldaten de tunnel uit stormden en het vuur openden, waren Arendsoog en Witte Veder al buiten bereik van hun kogels. Als de soldaten de achtervolging wilden inzetten, zouden ze toch eerst hun paarden uit het dal moeten halen. Om mogelijke achtervolgers het spoor bijster te maken, veranderden zij een paar maal van richting. Na op die manier een half uur te hebben gereden, hielden zij hun paarden in en stegen af.

Het was inmiddels bijna donker geworden. Arendsoog wilde echter geen enkel risico lopen en daarom werd er geen vuur gemaakt. Natuurlijk was er heel wat te vertellen. Het telegram van Arendsoog bleek laat in de avond in Dorwan aangekomen te zijn en Mike Hewitt, een goede vriend van Arendsoog, had er een nachtelijke rit voor over gehad om het zo snel mogelijk bij de S-ranch af te leveren. Witte Veder was onmiddellijk vertrokken. De drivers, die nog steeds bij de Goodwillpas aan het werk waren, hadden hem verteld wat er was gebeurd. De rest was kinderspel geweest. Witte Veder had de wachtposten onschadelijk gemaakt, had daarna Lightfoot opgehaald en was toen net op tijd terug geweest om Arendsoog te helpen ontsnappen.

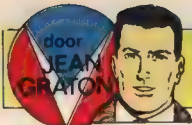
„Al met al zijn we nog niet veel ongeschoten,” meende Arendsoog. „We weten wie het vee gestolen heeft en waar het zich bevindt, maar als je het mij vraagt hebben we hier toch niet te maken met een paar doodgewone veevieders. Die 'generaal' heeft een rebellenleger om zich heen verzameld. . . Enfin, als iemand ons hierover meer kan vertellen, is het kapitein Someton in Fort Leigh wel. We zijn hier op zijn hoogst vijftigwintig mijl van het fort verwijderd.” Ze stegen weer op. De soldaten waren het spoor kennelijk bijster geraakt, want onze vrienden werden niet gevolgd. Tegen een uur of elf lieten zij de bergen achter zich en ze daalden af naar de Glandonvallei. Daar, twee à drie mijl verderop, lag Fort Leigh. . .

Plotseling hield Witte Veder zijn paard in. Arendsoog keek hem vragend aan. „Mij voelen onraad,” zei de Indiaan zacht. „Arendsoog kende zijn vriend lang genoeg om te weten dat hij over een soort 'zede zintuig' beschikte dat hem waarschuwde als er gevaar dreigde. De vallei was erg vruchtbaar en vele bomen en hoge struiken belemmerden het uitzicht. Roerloos stonden zij tussen de bomen; ze luisterden. In de verte ritselde een beekje. Het was het enige geluid dat de stilte verstoortte. Toch maakte zich nu ook van Arendsoog een vreemd gevoel meester. . . Er hing een onzichtbare dreiging. . . Onwillekeurig gleed zijn hand naar zijn holster. Ze lieten de paarden achter en slopen onhoorbaar naar de rand van het struikgewas. . .

Rechts van onze vriend hinnikte een paard. Arendsoog keek Witte Veder veelbetekend aan. Op hetzelfde moment zag Arendsoog in het terrein voor zich iets bewegen. „Wacht hier, boy!” fluisterde Arendsoog. Als een slang gleed hij door het hoge gras. Hij was nog maar enkele meters verwijderd van de struik waarachter hij iets had zien bewegen, toen tussen de takken een gezicht verscheen. . . Wat deed de kerel daar? Het gezicht verdween weer en Arendsoog vervolgde zijn tocht, nog voorzichtiger nu. Hij slaagde erin de struik ongezien te bereiken en bleef even liggen. Hij kon de ademhaling van de man horen. Plotseling werden de takken weer uit elkaar getrokken en voor Arendsoog kon reageren, klonk een schelle kreet. . .

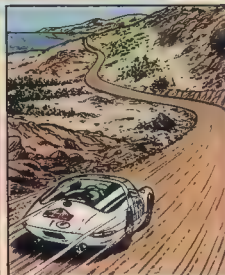
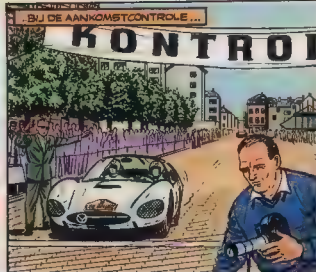
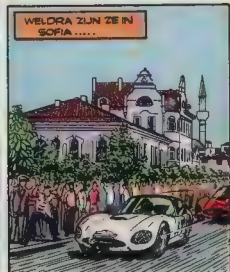
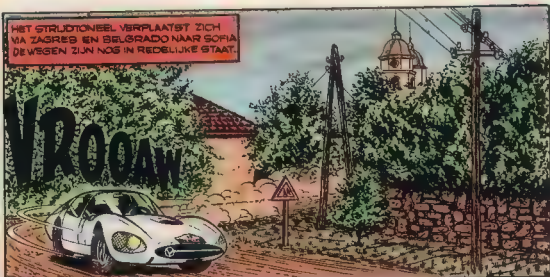
Toen de gevangene erin geslaagd was te ontsnappen, had de 'generaal' zijn onguur stelletje bandieten verzameld. Zijn instructies waren kort en bondig. De kans was groot dat de vluchteling en zijn helper zouden proberen hulp te krijgen en het enige gevaar dreigde uit de richting van Fort Leigh. Ten koste van alles moest voorkomen worden dat de vluchtelingen het fort zouden bereiken. En terwijl Arendsoog en Witte Veder krieskras door de bergen reden, trok de 'generaal' met zijn legertje langs de kortste weg naar de Glandonvallei. Daar aangekomen verspreide hij zijn mannen om de toegang tot het fort af te scherm. Twee kogels zouden voldoende zijn om de vluchtelingen onschadelijk te maken. . . **WOORDT VERVOLGD**

MICHEL VAILLANT

Roy Johnson en Nicolas Olenaky, de grote rivalen uit het leerlingenteam van Michel Vaillant, hebben elkaar gevonden! Voor het soever was, moest Yves Doublé een ernstig ongeluk overkomen...

DE

8STE MAN

ROY EN NICOLAS HALEN OM
BEURTEN UIT HUN WAGEN
WATER MAAR IN ZIT...

EVEN VOOR NOVI, HEEL VROEG IN
DE OCHTEND, KOMEN ZE BIJ DE
EERSTE CONTROLEPOST WAAR
WEER BEKENDEN AANWEZIG
ZIJN... ROY EN NICOLAS VOELEN
ZICH ENORM OPGELUCHT: ZE
HEBBEN HET WESENKERKHOF
VAN JOEGOSLAVIE ZONDER
PANNEN ACHTER ZICH GELATEN.
HOEVEEL ZE VERLOREN HEB-
BEN OP DE CITROËN VAN
HARRIS EN BIANCHI, IS HUN
ECHTER NIET
BEKEND...

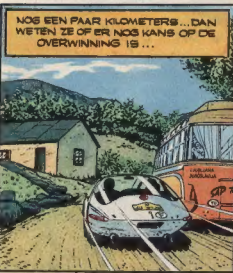
MIDDEN IN DE DROEGSTELOZE
EENZAAMHEID, WAAR ZE VOLK-
MEN OP EENKAR ZIJN AANGE-
KOMEN, ONTMOSTEN ZE EEN HOL-
LANDSE FOTOGRAAF...

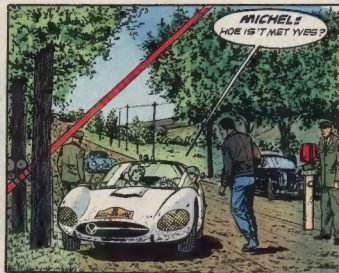
ZO SNEL ALS DE VAILLANTE HUN TOESTAAT RAZEN
ROY EN NICOLAS NAAR DE LAATSTE JOEGOSLA-
VISCHIE POST, WAAR ZE MICHEL ZULLEN
TREFFEN.....

Zagreb 210
103.. Ljubljana
Rijeka 26..

1967 Editions Lombard

NOS EEN PAAR KILOMETERS... DAN
WETEN ZE OF ER NOS KANS OP DE
OVERWINNING IS...

MICHEL!
HOE IS 'T NIET VES?

HIJ IS BUITEN GEVAAR, MAAR HIJ MOET
MINSTENS NOS ACHT DAGEN IN HET
ZIEKENHUIS VAN LIDINE BLIJVEN! JULIE
MOETEN DE GROETEN VAN HEM HEBBEN.
HIJ GELOOPT NOS STEEDS DAT DE VAIL-
LANT 30 DE RACE SAAT WINNEN!
MAAR IKZELF GELOOP ER NIET MEER.
WI BIANCHI EN HARRIS ZIJN WEER EEN
AMNUT, UITGELOPEN... DAT HALEN JULIE
IN ITALIE ONMOEGLIJK IN!...

MICHEL HEEFT SELUK... IN DE ITALIAAN-
SE BERGEN IS DE VAILLANTE WEL-
KWAAAR SNELLER DAN DE CITROËN,
MAAR DE ACHTERSTAND IS TE
GROOT...

IN DE STELVIO LIGGEN ZE 2 MINUTEN ACHTER...

AAN DE OOSTENRIJKSE GRENS BOORT
MICHEL HUN LAATSTE HOOP DE GROND IN...

JULIE WORDEN TWEEDE, JONGENS! BIANCHI
EN HARRIS LIGGEN TE VER VOOR!...

JAMMER
VOOR VES!

WORDT VERVOLGD

KOM BINNEN! KOM BINNEN! HET BAL GAAT BEGINNEN!

O.K., CURLY! KOM OP MET JE MUZIEK!

♪ EEN KEER DRAAIEN EN VOORUIT!
♪ TWEE KEER DRAAIEN, ♪
♪ ACHTERUIT! ♪

ALLE O'HARA'S MET HUN EZELSOREN ZIJN PRAIRIEHONDEN MET EEN GELE LEVER!

♪ EEN-TWEE-DRIE, DE CAVALCADE,
VIER-VIJF-ZES, DE PROMENADE. ♪

ALLE O'TIMWIJNEN MET HUN DIKKE NEUS ZIJN NIKS DAN ZWENDELAARS EN COYOTES!

♪ WE DRAAIEN IN EEN KRING-GETJE ROND, KLAPPEN, STAMPEN OP DE GROND... ♪

♪ 'T IS EEN REUZE PRET GE-WEEST... DE QUADRILLE IS HET SLOT VAN... ♪

GENOEG! GENOEG! ZEG IK!!!

MIJN SALOON! MIJN SALOON!

♪ DIT FEEST ♪
....!

IN PAINFUL GULCH

Luke Luhe doet de gekste dingen om de vete tussen de O'Timminsen en de O'Hara's uit de wereld te helpen. Hij probeert het nu via een balavond...

DE O'HARA'S
EN DE O'TIMMINSEN
OPKRASSEN!

ALS JE DAN PERSE OORLOG
WILT, ZUL JE 'T KRIJGEN!

WIJ ZIEN ELKAAR
NOG WEL!

MIJN SALOON! IK HAD HEM NET
WEER OPGEBOUWD!

MENEER DE
BURGEMEESTER
...

HMM?..

LW PLAN HEFT
NIKS UITGEHAALD
...ER STAAN NOG
STEEDS TWE
CLANS TEGE
OVER ELKAAR!

DAAR VERGIS
JE JE IN!

VAN NU AF AAN ZIJN
ER DRIE CLANS! IK MAAK
VAN DEZE ZAAK EEN PER-
SOONLIJKE KWESTIE! ZO-
LANG IK ER NIET IN SLAAG ZE
TOT REDE TE BRENGEN, BEN
IK IN OORLOG MET DE O'HARA'S
EN DE O'TIMMINSEN!

MAAR MENEER DE
BURGEMEESTER...
WAT NOU NOG?!

BOUWT U UW SALOON LIEVER OP!
ALS BURGEMEESTER VAN PAIN-
FULL GULCH BEN IK HET ZAT
EEUWIG TEGEN ZO'N PUIN-
HOOP AAN TE MOETEN KIJ-
KEN!

KOM, KOM, RUSTIG
NOU! DE BURGE-
MEESTER IS WAT
OVERSPANNEN,
DAT IS ALLES!

GRATIS!

OLD TIMER PLAATJES

automobielen
van
vroeger

door Hans C. Ebeling

in
meesterlijke
kleuren!

IN ELKE DOOS

**VAN
NELLE**

AFTERNOON
THEEBUILTJES

De plaatjes passen in
een fijn album. Hans
C. Ebeling schreef daar
de tekst voor: allemaal
wetenswaardigheden
over auto's van vroeger.

ruil ze met
je vriendjes

Hoe je aan dat album
kunt komen, staat op
elke doos VAN NELLE
Afternoon theebuiltjes.

